

Iarna la Port

Un drum la mare în sezonul rece poate fi impus, în general, de situații conjuncturale legate de familie, de locul de muncă, de concursuri școlare, de alte evenimente neprevăzute, dar în nici un caz de scopul turistic.

Și iată că, sfidând argumentele majoritare, am pornit spre Port, în preajma Zilei Naționale, atrași de magia litoralului, atât de cald, însoțit și binefăcător în sezonul estival, dar o necunoscută pentru noi în sezonul nopților prelungi și scurtelor zile de iarnă.

Plecăm din Brașov – elevi din clasele a IX-a și a XII-a C, împreună cu domnii profesori Georgescu Oana și Mândreanu Emilian – la două ore după miezul nopții, sâmbătă, 29 noiembrie 2014, pe o vreme ostilă, cu un fenomen destul de rar, ploaia înghețată, care transformă trotuarele și carosabilul într-un veritabil patinoar. Prognoza meteorologică ne dă fiori, în regiunile estice și sud-estice ale țării urmând ca iarna să se instaleze prin ninsori și temperaturi scăzute.

Străbatem lungul traseu spre Constanța în ușoară legănare a autocarului, în care liniștea nopții și căldura ne abandonează câteva ore în brațele zeului Morphen.

Trecem de la relieful carpatic și subcarpatic spre planitatea Bărăganului, perforată pe alocuri de denivelări de tip crov, iar la est de Cernavodă, după traversarea Istrului, spre relieful vălurit al Dobrogei, terminat spre mare cu abruptul falezei.

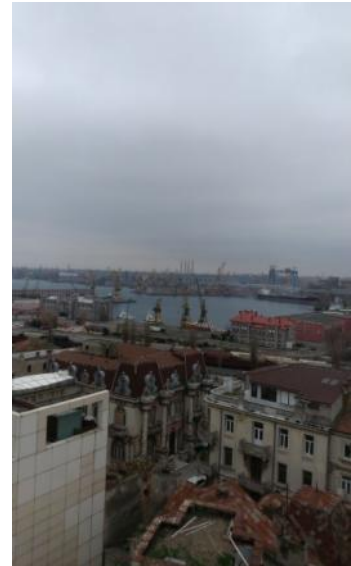
Interesul și nerăbdarea cresc cu cât ne apropiem de litoral, întrebări de tot felul ne frământă, dar ne și înfierbântă imaginația. Cum arată litoralul iarna și ce poate acesta oferi unui grup de profesori și elevi brașoveni de la Colegiul Național de Informatică „Gr. Moșil”? Probabil colegii noștri ne consideră excentrici prin destinația turistică aleasă.

Constanța ne-a întâmpinat în zori cu o vreme mohorâtă, cu temperaturi aproape de îngheț, cu un vânt potrivnic dinspre larg, dar cu o mare liniștită, ce vibra la țarm în slabe undiri paralele, tivite cu albul manșetei de spumă. Plaja, ușor denivelată de biciuirea vântului și a apei, își ascunsese toate atributele cu care atrăgea mulțimile cu trei-patru luni în urmă.

Inospitalier ținut este litoralul iarna; așa l-a simțit și marele poet latin Ovidiu, exilat de împăratul Augustus la Tomis, spre începutul primului secol al erei creștine. Îi admirăm statuia, ridicată prin contribuția locuitorilor urbei spre finalul secolului XIX, operă a unui sculptor italian din Sulmona, localitatea natală a poetului.

În apropiere parcurgem sălile Muzeului de Istorie și arheologie, cu exponate marcând civilizațiile ce și-au lăsat amprenta asupra teritoriului dintre Dunăre și Mare. În drum spre Port vizităm Moscheea și, urcând cele 140 de trepte ale minaretului, din balconul circular ni se oferă un cadru panoramic asupra așezării.

Din înaltul falezei privim portul, admirăm întinderea marină până la ceșosul orizont, cu contururile abia schițate ale navelor, iar spre țarm situl arheologic, statuia lui Eminescu, Farul genovez, Cazinoul – obiective emblematice în matricea turistică a orașului.

Rapida înserare și frigul pătrunzător ne obligă să abandonăm orice dorință de a mai zăbovi în centrul turistic, îndreptându-ne cu toții spre obiectivele sfârșitului de zi, unul atrăgându-ne prin mirosuri apetisante, celălalt prin căldura și confortul odihnei nocturne.

Programul de a doua zi este mai încărcat, atât ca lungime a traseului, cât și ca frecvență a obiectivelor ce urmează a fi vizitate.

Ne trezim cu un peisaj dominat de albul zăpezii proaspăt depuse, rod al ninsorii liniștite ce-a însoțit ceasurile nopții. Ne îndreptăm spre nord, spre Histria, traversând Mamaia – stațiune ridicată pe grindul nisipos ce-a separat un vechi golf de mare, azi Laguna Siutghiol – apoi orașul Năvodari, cu marele combinat petrochimic și cu Limanul Tașaul și satul Săcele (localitatea natală a fotbalistului G. Haagi).

În continuare șoseaua ne poartă printre lacuri și pâlcuri de stuf până la Histria, colonie întemeiată de grecii din Milet în secolul VII î.Ch., prima din ținutul geților. Vizităm muzeul și, înarmați cu informațiile dobândite, pătrundem pe aleile pietruite, printre ziduri, fundații de locuințe, temple, puncte comerciale, terme, multe locuri păstrând pecetea râvnei arheologilor de a scoate la lumină crâmpoie din frământata viață a cetății. Ne apropiem de malul Lagunei Sinoe, cu ape liniștite, și adâncimi reduse, fost golf marin ce i-a atras pe greci, dar care, în urma închiderii și aluvionării din primele secole ale erei creștine, a determinat, alături de loviturile popoarelor migratoare, apusul activității vechiului port.

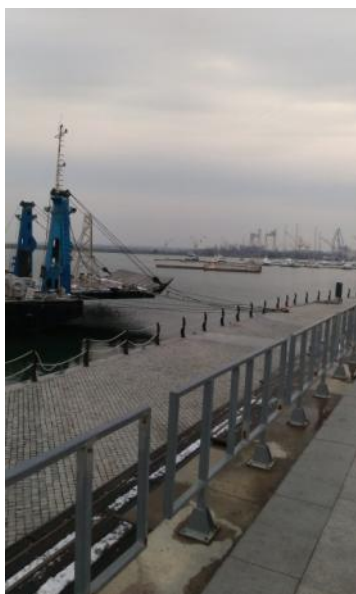

Părăsim Histria și, surpriză, șoferul oprește în parcare la luxosul hotel „Yaki” din Mamaia, dându-ne posibilitatea de a păși pe una dintre cele mai aglomerate și mai scumpe plaje din sezonul cald. Ne întâmpină o plajă pustie, cu șiraguri de scoici aduse de valuri, cu un vânt tăios, dinspre larg, cu câțiva pescăruși panând deasupra apei. Încercăm s-o revitalizăm prin prezența noastră, prin blitz-urile aparatelor de fotografiat, declanșate de mâini înghețate, dar de suflete calde, dornice de imagini pentru mai târziu.

Traversăm Constanța, apoi podul de la Agigea, peste canal, și ne îndreptăm spre Eforie Nord, Eforie Sud, Lacul Techirghiol, Costinești, Mangalia. Un peisaj de toamnă târzie, fără pic de zăpadă, o șosea liberă și câteva persoane întârziate pe străzi amplifică senzația de pustietate.

În Mangalia poposim pe faleza golfului ce adăpostește portul turistic, cu nave de agrement, de pescuit și un vechi velier, cu trei catarge, amintind aventurile eroilor lui Radu Tudoran din romanul „Toate pânzele sus”.

Pe acordurile închipuite ale muzicii lui Ceaikovski, în apele liniștite plutește un cârd de lebede cu gâturi lungi, maiestuoase, pline de delicatețe, cu discrete lopătări ce le împing spre grupul nostru, cuprins de extaz.

Admirăm, în continuare, zidurile cetății Callatis, colonie a grecilor din Heracleea Pontica, din sec. VI î.Ch., moscheea „Esmahan Sultan”, din sec XVI, singurul monument de artă medievală al orașului; ne plimbăm pe „Aleea stelelor” și descoperim nume celebre din domeniile muzicii și actoriei. Părăsim orașul cu regretul de a nu fi putut vizita Muzeul de arheologie „Callatis”, închis chiar în ziua Sfântului Andrei.

În compensație, conducătorul auto ne face încă o surpriză, ducându-ne în portul militar și zona șantierului naval, apoi la Vama Veche, cel mai sudic punct al litoralului.

S-a înserat. E timpul să revenim la bază, în locul unde să schimbăm impresii, să marcăm momente importante de pe traseu, să admirăm fotografiile ce vor intra în arhiva vieții fiecăruia.

A treia zi o începem cu o vizită la „Muzeul Marinei Române” din Constanța, în chiar Ziua Națională a României, beneficiind de explicațiile unui ghid competent care, pe parcursul a mai bine de un ceas, ne-a purtat prin toate etapele istoriei navigației în țara noastră.

Părăsim Constanța, urmând „Autostrada Soarelui”, apoi șoseaua ce se desprinde spre Slobozia – Urziceni – Ploiești. În Ploiești, o oprire de două ore la marele „Mall” ne trezește la realitate, depărtându-ne de locurile cu istorie frământată de la întâlnirea pământului cu marea.

Din nou, pe drum de munte, spre casă. Brașovul ne întâmpină cu fulgi mari și deși, așa cum îi stă bine unui oraș de munte în preajma Sărbătorilor de Crăciun.

Vă așteptăm cu drag să participați la următoarele noastre activități, sperăm noi cel puțin la fel de reușite precum a fost aceasta.

Mulțumim Domnului Profesor Mândreanu Emilian pentru sprijinul acordat în realizarea acestui material.